

28-1081/2016

ODVJETNIČKO DRUŠTVO
"RUDE I PARTNERI" d.o.o.

Šibenik, Stjepana Radića 6/II
Tel: +385 22 / 331 878, 310 696; Fax: +385 22 / 310 695
e-mail: ivan.rude@drustvo-rude.hr
OIB: 51746791608

Odvjetnici u Društvu:
Ivan Rude
Josip Jurlina
Daniela Rude

PRIMLJENO NEPOSREDNO-PREKO POŠTE (obično-preporučeno)
27.05.2019. god. u ..... primjeraka sa
..... 3 ..... priloga i ..... rubrika.
Pismeno stiglo poštom otvoreno - s oštećenim omotom.
Predano na poštu preporučeno dana 24.05.2019. god.
Plaćena pristojba .....
Nedostaje pristojba **St-1081/16**
Primljene vrijednosti (novac, pristojbe i sl.) .....

TRGOVAČKI SUD U ZADRU

Potpis djelatnika:

Stečajni predmet:

STEČAJNI DUŽNIK:

RIVIJERA d.d. u stečaju, OIB: 04184053283, Vladimira Nazora 53, Šibenik
zastupana po stečajnom upravitelju Ivici Matasu, Put Gimnazije 55, Šibenik

STEČAJNI VJEROVNIK:

NIKOLINA ČOGA, OIB: 26852486449, Zatonskih žrtava 76 A, Zaton, koju
zastupa Ivan Rude, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Rude i partneri d.o.o. u
Šibeniku

PODNEŠAK STEČAJNOG VJEROVNIKA

- Prijedlog za ispravak tablice ispitanih tražbina
nakon donošenja pravomoćne presude-

Trgovački sud u Zadru u uvodno citiranom stečajnom predmetu, posl. br. St-1081/16 donio je 9. svibnja 2017. g. Rješenje kojim je uputio stečajnog vjerovnika Nikolinu Čoga u parnicu radi utvrđenja osnovanosti tražbine iz razloga što je stečajni upravitelj osporio tražbinu ovog vjerovnika u iznosu od 18.000,00 kn, a koja tražbina je svrstana u drugi viši isplatni red (pod rednim brojem 16. tablice osporenih tražbina drugog višeg isplatnog reda).

Ovim podneskom stečajni vjerovnik obavještava Naslov kako je u parnici u koju je pokrenuo temeljem gore navedenog Rješenja, donesena Presuda Trgovačkog suda u Zadru, posl. br. P- 135/17 od 15. lipnja 2018. g. kojom je utvrđeno da je osnovana tražbina drugog višeg isplatnog reda ovog vjerovnika u iznosu od 16.000,00 kuna, a koja Presuda je potvrđena Presudom Visokog trgovačkog suda RH, posl. br. 68 PŽ-5025/2018 od 30. siječnja 2019.

DOKAZ:

-uvid u spis ovog suda posl.br. P-135/2017

Slijedom iznesenog, predlaže se sudu da temeljem čl. 271. Stečajnog zakona ispravi tablicu ispitanih tražbina na način da pravomoćno utvrđenu tražbinu stečajnog vjerovnika Nikoline Čoga, u visini od 16. 000,00 kn uvrsti u tablicu ispitanih tražbina.

U Šibeniku, 24. svibnja 2019.

Stečajni vjerovnik zastupan po:
Odvjetničko društvo
"RUDE I PARTNERI" d.o.o.
Odvjetnik IVAN RUDE
ŠIBENIK, Stjepana Radića 6/II

Prilog:

- *punomoć*
- *Presuda Trgovačkog suda u Zadru, posl. br. P-135/17 od 15. lipnja 2018.*
- *Presuda Visokog trgovačkog suda RH, Pž-5025/2018 od 30. siječnja 2019..*

ODVJETNIČKO DRUŠTVO
"RUDE I PARTNERI" d.o.o.

Šibenik, Stjepana Radića 6/II
Tel: +385 22 / 331 878, 310 696; Fax: +385 22 / 310 695
e-mail: ivan.rude@drustvo-rude.hr
OIB: 51746791608

Odvjetnici u Društvu:
Ivan Rude
Josip Jurlina
Daniela Rude

VLASTODAVAC(I): NIKOLINA ČOGA, OIB: 26852486449

Zatonskih žrtava 76 a, Zaton

daje/u i vlastoručno potpisuje/u slijedeću

P U N O M O Ć

Ovlašćujem da me (nas) pravno zastupa Ivan Rude, odvjetnik u Odvjetničkom društvu "RUDE I PARTNERI" d.o.o. iz Šibenika, Stjepana Radića br.6/II u postupku, koji se vodi

pred Trgovačkim sudom u Zadru

pod poslovnim brojem St-1081/16

protiv Rivijera d.d. u stečaju

radi podnošenja prijedloga za ispravak tablice ispitanih tražbina nakon donošenja pravomoćne presude

Ovlašćujem(o) ga, da me (nas) zastupa u svim mojim (našim) pravnim poslovima u sudu i izvan suda kao i pred nadležnim državnih tijelima, te da radi zaštite i ostvarenja mojih (naših) prava i na zakonu osnovanih interesa poduzima sve pravne radnje i upotrijebi sva u zakonu predviđena sredstva, a osobito da podnosi tužbe, prijedloge i ostale podneske, te da za mene (nas) prima novac i novčane vrijednosti i da o tome izdaje potvrde.

Za slučaj spora glede nagrade pristajem(o) na nadležnost suda u Šibeniku.

U Šibeniku, 24. svibanj 2019. god.

Odvjetničko društvo
"RUDE I PARTNERI" d.o.o.
Odvjetnik IVAN RUDE
ŠIBENIK, Stjepana Radića 6/II

Republika Hrvatska
Trgovački sud u Zadru
Zadar, Dr. Franje Tuđmana 35

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Trgovački sud u Zadru, sudac pojedinac Tomislav Jurlina, u građansko-pravnoj stvari tužiteljice NIKOLINE ČOGA, OIB: 26852486449, Zaton, Zatonskih žrtava 76a, koju zastupa punomoćnik Ivan Rude, odvjetnik u OD Rude i partneri d.o.o., Šibenik, Stjepana Radića 6, protiv tuženika RIVIJERA d.d. u stečaju, OIB: 04184053283, Šibenik, Vladimira Nazora 53, kojeg zastupa stečajni upravitelj Ivica Matas, Šibenik, Put Gimnazije 55, radi utvrđenja osnovanosti osporene tražbine, nakon održane glavne i javne rasprave 11. svibnja 2018. u nazočnosti tužiteljice i zamjenice njezinog punomoćnika i zakonskog zastupnika tuženika, te nakon ročišta radi objave i uručenja presude, 15. lipnja 2018.,

p r e s u d i o j e

1. Utvrđuje se da u stečajnom postupku koji se vodi pred Trgovačkim sudom u Zadru pod poslovnim brojem 2 St-1081/16 nad tuženikom RIVIJERA d.d. u stečaju, OIB: 04184053283, Šibenik, Vladimira Nazora 53, postoji osnovana tražbina drugog višeg isplatnog reda tužiteljice NIKOLINE ČOGA, OIB: 26852486449, Zaton, Zatonskih žrtava 76a, u iznosu od 16.000,00 kn, a koja tražbina je neosnovano osporena od strane stečajnog upravitelja.

2. Odbija se tužbeni zahtjev u dijelu koji glasi: " Utvrđuje se da u stečajnom postupku koji se vodi pred Trgovačkim sudom u Zadru pod poslovnim brojem 2 St-1081/16 nad tuženikom RIVIJERA d.d. u stečaju, OIB: 04184053283, Šibenik, Vladimira Nazora 53, postoji osnovana tražbina drugog višeg isplatnog reda tužiteljice NIKOLINE ČOGA, OIB: 26852486449, Zaton, Zatonskih žrtava 76a, u iznosu od 2.000,00 kn, a koja tražbina je neosnovano osporena od strane stečajnog upravitelja."

3. Nalaže se tuženiku naknaditi tužiteljici troškove parničnog postupka u iznosu od 6.115,55 kn sa zateznom kamatom koja na taj iznos teče od 15. lipnja 2018. pa do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena.

4. U preostalom dijelu, za iznos od 764,45 kn s pripadajućim zateznim kamatama tužiteljčin zahtjev za naknadu parničnog troška odbija se kao neosnovan.

5. Odbija se tuženikov zahtjev za naknadu parničnog troška u iznosu od 600,00 kn.

Obrazloženje

Tužiteljica u tužbi navodi da je ovaj sud dana 9. svibnja 2017. pod poslovnim brojem 2 St-1081/16 donio rješenje kojim tužiteljicu upućuje u parnicu radi utvrđenja osnovanosti tražbine od 18.000,00 kn koja tražbina je trebala biti svrstana u drugi viši isplatni red, a iz razloga jer da je stečajni upravitelj navedenu tražbinu osporio na ispitnom ročištu navodeći da tužiteljica uz prijavu nije priložila dokumentaciju iz koje bi proizlazila njezina osnovanost.

Rješenje kojim je tužiteljica upućena na pokretanje parnice da je na e-Oglasnoj ploči objavljeno 9. svibnja 2017., pa da se, na temelju odredbe čl. 12. Stečajnog zakona (Narodne novine broj 71/15 i 104/17, dalje SZ) ima smatrati da je tužiteljici dostavljeno osmog dana od dana objave na e-Oglasnoj ploči, da je tužiteljici rok za žalbu počeo teći nakon dostave, da je rješenje, s obzirom da tužiteljica nije podnijela žalbu postalo pravomoćno, a da je tužiteljica u roku iz čl. 267. st. 1. SZ-a pravovremeno podnijela tužbu.

U tužbi i tijekom postupka tužiteljica pojašnjava da se njena tražbina temelji na pravu na isplatu naknade na članstvo u nadzornom odboru tuženika, te da je stečajni upravitelj neosnovano osporio tražbinu.

Tuženik u odgovoru na tužbu (list spisa 69. do 71.), kao i tijekom postupka osporava tužbeni zahtjev tužiteljice navodeći da ona u stečajnom postupku nije priložila isprave na kojima bi se temeljila osnovanost prijavljene i osporene tražbine. U više navrata ističe činjenicu da ranija zakonska zastupnica tuženika Nataša Ban nije stečajnom upravitelju predala dokumentaciju i evidencije stečajnog dužnika, slijedom čega da je stečajnom upravitelju preostalo samo osporiti tražbinu tužiteljice dok ona ne dokaže njezinu osnovanost.

Tijekom postupka ističe i prigovor zastare potraživanja.

Očitujući se na navode odgovora na tužbu tužiteljica za vrijeme postupka pojašnjava da se utuženi iznos odnosi na potraživanja za 2016., 2015., 2014., 2013. godinu i ranija razdoblja (zapisnik na listu spisa 72.), da je sporna naknada bila regulirana odlukom glavne skupštine društva, te da je u dijelu utuženog razdoblja bila određena na iznos od 4.000,00 kn godišnje, a za dio utuženog razdoblja da je iznosila 1.000,00 kn po sjednici nadzornog odbora. U odnosu na prigovor zastare smatra da je tužitelj izvršenim knjiženjima obveza s osnove sporne tražbine zapravo priznao dug.

U dokaznom postupku sud je saslušao svjedoke Ivu Deana (list spisa 199.), Senku Gašparov (list spisa 199. do 200.), tužiteljicu kao stranku (list spisa 211.) zakonskog zastupnika tuženika (list spisa 211.).

Također su pregledane isprave u spisu i to: rješenje ovog suda poslovni broj 2 St-1081/16-78 od 9. svibnja 2017. (list spisa 4. do 8.), prijavu tražbine u stečajnom postupku (list spisa 9. do 10.), odluke o visini naknade za rad članovima nadzornog odbora (list spisa 11. do 12. i 99. do 100.), odluku o sazivanju glavne skupštine društva (list spisa 13. do 15.), naloge za knjiženja obveza za članstvo u nadzornom odboru (list spisa 16. do 37. i 147. do 154.), izvod iz knjigovodstvene evidencije tuženika (list spisa 38. do 62.), zapisnike sa sjednica nadzornog odbora tuženika (list spisa 77. do 78., 80. do 83., 85. do 93., 101. do 146., 155. do 158.), izvode iz sudskog registra za tuženika (list spisa 2012. do 206. i 214. do 227.), te izvadak iz aplikacije e-Spis (list spisa 228.).

Nije proveden dokaz provođenjem financijsko knjigovodstvenog vještačenja predložen po tužiteljici jer je sud provođenje tog dokaza smatrao suvišnim. Naime, na ročištu od 18. siječnja 2018. tužiteljica je predložila navedeno vještačenje i to na okolnost visine naknade za sudjelovanje u radu nadzornog odbora, a prema mišljenju suda visina naknade može se utvrditi iz priloženih odluka tuženika i iskaza svjedokinje Gašparov pa bi provođenje vještačenja na te okolnosti bilo protivno načelu ekonomičnosti postupka.

Tužbeni zahtjev tužiteljice pretežno je osnovan.

Prema odredbi čl. 219. Zakona o parničnom postupku (NN broj 148/11 pročišćeni tekst i 25/13 – dalje ZPP) svaka stranka dužna je iznijeti činjenice i dokaze na kojima temelji svoj zahtjev ili kojima pobija dokaze i navode protivne strane.

Odredbom čl. 7. st. 2. ZPP-a stranke su dužne iznijeti sve činjenice na kojima temelje svoje zahtjeve i predložiti dokaze kojima se utvrđuju te činjenice.

Predmet spora u ovoj pravnoj stvari je utvrđenje osnovanosti osporene tražbine tužiteljice u iznosu od 18.000,00 kn, a koja proizlazi s osnove nagrade za rad članova nadzornog odbora tuženika.

Pitanje nagrade za rad članova nadzornog odbora regulirano je odredbom čl. 269. st. 1. Zakona o trgovačkim društvima (Narodne novine broj 111/93, 34/99, 121/99, 52/00, 118/03, 107/07, 146/08, 137/09, 105/11, 152/11, 111/12, 68/13 i 110/15, dalje ZTD) koja propisuje da se članovima nadzornog odbora može za njihov rad platiti naknada koja se može odrediti i sudjelovanjem člana odbora u dobiti društva. Naknada se određuje statutom, a može je odobriti glavna skupština društva. Naknada mora biti primjerena poslovima koje obavlja član odbora i stanju društva. Ako je naknada određena statutom, glavna skupština može većinom glasova donijeti odluku o izmjeni statuta kojom se ta naknada smanjuje. Stavkom 2. istog članka regulirano je pitanje naknade članovima prvog nadzornog odbora, te se prema izvatku iz sudskog registra za tuženika ne primjenjuje u konkretnom slučaju.

Dakle, s obzirom na naprijed navedenu zakonsku odredbu u ovom su postupku odlučne činjenice je li tužiteljica, prije otvaranja stečaja bila članica nadzornog odbora tuženika, je li i u kojem iznosu bila određena naknada za članove nadzornog odbora te ukoliko jest je li tuženik izvršio svoju obvezu isplate nagrade o dospijecu.

U ovom postupku tuženik ne spori činjenicu da je tužiteljica bila članica nadzornog odbora tuženika. Iz iskaza same tužiteljice te povijesnog izvataka iz sudskog registra proizlazi da je tužiteljica bila članica nadzornog odbora tuženika od 2007. do otvaranja stečajnog postupka.

S obzirom da je ovaj parnični postupak derivat stečajnog postupka, prije ocjene osnovanosti zahtjeva tužiteljice potrebno je ispitati jesu li ispunjene pretpostavke iz SZ-a, a da bi tužiteljica mogla pokrenuti ovaj parnični postupak.

Uvidom u rješenje ovog suda poslovni broj 2 St-1081/16-78 proizlazi da je stečajni upravitelj u stečajnom postupku nad tuženikom osporio ovdje utuženu tražbinu tužiteljice, te da je, povodom izjavljenog osporavanja, stečajni sud u točki IV. navedenog rješenja uputio tužiteljicu na pokretanje parnice radi utvrđivanja osnovanosti osporene tražbine. Pritom je za naglasiti da je tužiteljica

tražbinu prijavila 4. travnja 2017. na propisanom obrascu i to u neto iznosu od 18.000,00 kn, a na ime nagrade za rad u nadzornom odboru.

Uvidom u izvadak iz evidencije e-Spis proizlazi da je naprijed navedeno rješenje objavljeno na e-Oglasnoj ploči 9. svibnja 2017., pa se ima smatrati da je tužiteljici uručeno 17. svibnja 2017. S obzirom na rok za žalbu od 8 dana, te činjenicu da je tužba podnesena preporučenom poštanskom pošiljkom dana 1. lipnja 2017. zaključiti je da je tužiteljica postupila u skladu s odredbom čl. 267. st. 1. i 2. SZ-a te da je tužbu podnijela u zakonskom roku od 8 dana od dana pravomoćnosti rješenja kojim je upućena na pokretanje parnice, sve s obzirom da je rješenje poslao pravomoćno 26. svibnja 2017.

U odnosu na osnovanost tužbenog zahtjeva, najprije je za istaknuti da prema navodima tužiteljice proizlazi da se sporna tražbina odnosi na razdoblje 2016. (4.000,00 kn), 2015. (2.000,00 kn), 2014. (3.000,00 kn), 2013. (4.000,00 kn), te razdoblje prije 2013. godine.

S obzirom na te navode ukazati je da se tuženikov prigovor zastare ukazuje neosnovanim. Naime, odredbama ZTD-a nije propisan poseban zastarni rok, pa se u odnosu na zastaru zahtjeva tužiteljice ima primijeniti opći zastarni rok iz čl. 225. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine broj 35/05 i 48/08, dalje ZOO), odnosno rok od 5 godina.

Kako iz priloženih isprava proizlazi da je tuženik obračunavao obveze prema članovima nadzornog odbora krajem kalendarske godine za tekuću godinu, to sud zaključuje da nisu zastarjela potraživanja tužiteljice za razdoblje od 2012. do otvaranja stečajnog postupka, jer je tijekom zastarijevanja prekinut prijavom tražbine u stečajnom postupku.

Iz iskaza svjedokinje Senke Gašparov, zaposlenice tuženika do 2013. proizlazi da je tužiteljica bila članica nadzornog odbora, da je naknada članovima od 2010. do 19. kolovoza 2013. iznosila 4.000,00 kn godišnje, a od 19. kolovoza 2013. pa nadalje 1.000,00 kn po održanoj sjednici, s tim da je isplata ovisila jesu li članovi nadzornog odbora doista pristupili pojedinoj sjednici, a radi čega da se vodila i evidencija prisutnosti. Svjedokinja navodi da je upravo ona na kraju svake godine sačinjavala popis održanih sjednica i članova koji su im prisustvovali, te bi taj popis uz potpis direktora dostavljala računovodstvu društva radi isplate.

U bitnom, navode ove svjedokinje potvrđuje i svjedok Ivo Dean, i to u dijelu koji se odnosi na članstvo i način rada nadzornog odbora.

I sama tužiteljica u svom iskazu potvrđuje da je bila članica nadzornog odbora tuženika od 2007. do otvaranja stečajnog postupka, da je naknada jedno vrijeme iznosila 4.000,00 kn godišnje, a nakon toga 1.000,00 kn po svakoj sjednici, a da je evidenciju prisustva pretežno vodila svjedokinja Senka Gašparov.

U odnosu na odlučne činjenice stečajni upravitelj tuženika u svom iskazu navodi da nema detaljnijeg saznanja, odnosno da sve što zna o zahtjevu tužiteljice proizlazi iz isprava u koje je izvršio u ovom predmetu.

Iz priloženih odluka o visini nagrade za rad članova nadzornog odbora (list spisa 11. do 12. i 99. do 100.) proizlazi da bi glavna skupština tuženika donijela odluku prema kojoj bi naknada za rad članovima nadzornog odbora od 1. siječnja 2010. do 19. kolovoza 2013. iznosila 4.000,00 kn

godišnje, a od 19. kolovoza 2013. pa nadalje u iznosu od 1.000,00 kn po sjednici odbora i ovisno o stvarnom trošku.

Postojanje ovakvih odluka potvrdila je i svjedokinja Gašparov, a djelomično i sama tužiteljica u svom iskazu.

Tijekom postupka tužiteljica je dostavila i isprave iz kojih je sud utvrdio visinu naknade, konkretno, naloge za knjiženje obveza prema članovima nadzornog odbora koji su nalozi dostavljani računovodstvu potpisani od strane direktora društva, te zapisnike sa sjednica nadzornog odbora iz spornog razdoblja.

Vezano uz navedene isprave, naglasiti je da je dio tih isprava dostavila sama tužiteljica, a nakon što je tuženik osporio njihovu vjerodostojnost, iste je isprave po pozivu suda od 18. siječnja 2018. (list spisa 94.) dostavila Nataša Ban, zakonska zastupnica tuženika do otvaranja stečaja.

Analizom pregledanih naloga računovodstvu te zapisnika sa sjednica nadzornog odbora proizlazi da bi tužiteljici za razdoblje 2012. i 2013. pripadala naknada u iznosu od po 4.000,00 kn sukladno odluci glavne skupštine od 26. srpnja 2010. Pritom je za naglasiti da je sam tuženik u odnosu na 2013. prema tužiteljici knjižio obvezu od ukupno 4.000,00 kn i to iznos od 2.000,00 kn prema odluci iz 2010. te 2.000,00 kn sukladno odluci od 19. kolovoza 2013. za pristup na dvije održane sjednice nakon donošenja odluke o visini naknade članovima nadzornog odbora od 19. kolovoza 2013.

Dakle, za 2012. i 2013. godinu tužiteljica osnovano potražuje iznos od 8.000,00 kn koji joj pripada na temelju odredbe čl. 269. st. 1. ZTD-a.

Nadalje, iz priloženih zapisnika proizlazi da su u 2014. održane sjednice dana 7. siječnja (zapisnik na listu spisa 110.), 2. svibnja (zapisnik na listu spisa 113.), 23. lipnja (zapisnik na listu spisa 116.) i 23. prosinca (zapisnik na listu spisa 123.). Prema sadržaju zapisnika tužiteljica je bila na sjednicama od 7. siječnja, 23. lipnja i 23. prosinca, pa joj za 2014. pripada naknada u iznosu od 3.000,00 kn s obzirom na odluku glavne skupštine društva od 19. kolovoza 2013.

Tijekom 2015. godine, a prema sadržaju zapisnika održane su sjednice nadzornog odbora 15. svibnja (zapisnik na listu spisa 126. do 129.), 12. listopada (zapisnik na listu spisa 130.) i 18. prosinca (zapisnik na listu spisa 87.), a tužiteljica je bila prisutna na sjednici od 15. svibnja i 18. prosinca, pa joj za 2015. pripada naknada od 2.000,00 kn. Prema sadržaju zapisnika tužiteljica nije prisustvovala sjednici od 12. listopada, pa joj za tu sjednicu ne pripada utvrđena nagrada.

U odnosu na zapisnik sa sjednice od 15. svibnja 2014. za naglasiti je da je u uvodu tog zapisnika očito pogreškom u pisanju (na listu spisa 124.) navedeno da je sjednica održana 23. lipnja 2014., ali je iz evidencijskog broja zapisnika (list spisa 123.), te datuma na kraju zapisnika vidljivo da se on odnosi na sjednicu od 15. svibnja 2015.

Konačno, tijekom 2016. održane su sjednice nadzornog odbora 18. ožujka (zapisnik na listu spisa 138.), 29. travnja (zapisnik na listu spisa 140.), 30. lipnja (zapisnik na listu spisa 143.), 5. rujna (zapisnik na listu spisa 158.), 7. listopada (zapisnik na listu spisa 156.) i 27. prosinca (zapisnik na listu spisa 155.), a prema sadržaju zapisnika tužiteljica je bila prisutna na sjednicama od 29. travnja, 30. lipnja i 27. prosinca, pa joj pripada naknada u iznosu od 3.000,00 kn za 2016. godinu. Prema sadržajima zapisnika, tijekom 2016. tužiteljica nije prisustvovala sjednicama nadzornog odbora

održanim 5. rujna i 7. listopada 2016., dok iz zapisnika sa sjednice od 18. ožujka nije moguće utvrditi koji su članovi nadzornog odbora prisustvovali toj sjednici, pa u odnosu na tu sjednicu sud smatra da tužiteljica nije dokazala osnovanost svoje tražbine.

Dakle, s obzirom na navedeno, a cijeneći odredbu čl. 269. st. 1. ZTD-a, te odluke glavne skupštine tuženika o načinu utvrđenja visine nagrade za rad članovima nadzornog odbora sud smatra da je tužiteljica dokazala osnovanost svoje tražbine u iznosu od 16.000,00 kn, a kako to proizlazi iz provedenog dokaznog postupka.

Pritom je za naglasiti da je evidencija iz zapisnika sa sjednica nadzornog odbora usklađena s nalogima za obračun naknade koje je uprava društva dostavljala računovodstvu tuženika te priloženim evidencijama tuženika za razdoblje od 2012. do 2014., dok u odnosu na 2015. i 2016. to nije slučaj, barem u dijelu koji se odnosi na tužiteljicu. Međutim, sud je, nakon 19. kolovoza 2013. temeljnim dokazom u prilog tvrdnji tužiteljice smatrao zapisnike sa sjednica nadzornog odbora iz kojih proizlazi da je nakon navedene odluke o načinu obračuna nagrade članovima nadzornog odbora tužiteljica bila prisutna na ukupno 10 sjednica nadzornog odbora pa je učinila osnovanim svoje potraživanje u ukupnom iznosu od 16.000,00 kn, s obzirom da joj za razdoblje od 2012. do kolovoza 2013. pripada naknada u ukupnom iznosu od 6.000,00 kn prema odluci iz srpnja 2010.

Dakle, tijekom postupka tužiteljica je učinila osnovanom svoju tražbinu u iznosu od 16.000,00 kn, a koja tražbina spada u drugi viši ispladni red, pa je u tom dijelu sud prihvatio njezin tužbeni zahtjev, kao u točki 1. izreke presude.

Za iznos od 2.000,00 kn, sud je cijeneći provedene dokaze i pravilo o teretu dokazivanja odbio njezin tužbeni zahtjev smatrajući da iz provedenih dokaza ne proizlazi osnovanost dijela njezine tražbine u navedenom iznosu.

Konačno, a u pogledu provedenog dokaznog postupka, za naglasiti je da stečajni upravitelj zahtjev tužiteljice osporava isključivo tvrdnjom da ne posjeduje relevantnu dokumentaciju, te da mu je zakonska zastupnica tuženika do otvaranja stečajnog postupka odbija predati. Međutim, na zahtjev suda, Nataša Ban, ranija direktorica tuženika dostavila je sudu traženu dokumentaciju, pa se logično nameće pitanje je li stečajni upravitelj poduzeo sve radnje da bi preuzeo dokumentaciju koja mu je nužna za vođenje stečajnog postupka.

Odluka o parničnom trošku donesena je primjenom odredbe 154. st. 3. i čl. 155. ZPP-a. Tužiteljici koja je uspjela sa 88,89% svog zahtjeva pripada pravo na naknadu parničnog troška razmjerno uspjehu u parnici.

Prema priloženom troškovniku i cijeneći vrijednost predmeta spora sud smatra da tužiteljica ima pravo na naknadu parničnog troška zastupanja po punomoćniku iz reda odvjetnika i to za sastav tužbe u iznosu od 1.000,00 kn uvećano za PDV prema Tbr. 7. st. 1. Tarife o nagradama i naknadi troška za rad odvjetnika (Narodne novine broj 142/12, dalje Tarifa), te trošak pristupa na ročišta od 14. studenog 2017., 18. siječnja, 23. ožujka i 11. svibnja 2018. svaka radnja u iznosu od 1.000,00 kn uvećano za PDV prema Tbr. 9. st. 1. Tarife, pa ukupan trošak tužiteljice s osnove zastupanja po punomoćniku iz reda odvjetnika iznosi 6.250,00 kn. Ovom iznosu treba dodati trošak sudske pristojbe na presudu od 630,00 kn pa je tužiteljici trebalo priznati pravo na naknadu troškova parničnog postupka od 6.880,00 kn. S obzirom na razmjer uspjeha u parnici od navedenog iznosa može od tuženika osnovano potraživati iznos od 6.115,55 kn, kao u točki 3. izreke presude.

U preostalom dijelu, a s obzirom na tuženikov uspjeh u parnici (11,11%), za iznos od 764,45 kn tužiteljičin zahtjev za naknadu troškova postupka nije osnovan.

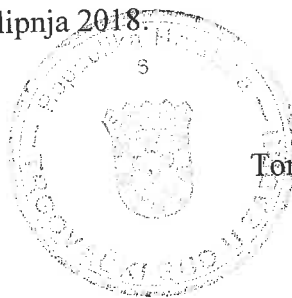
U odnosu na troškove parničnog postupka, za naglasiti je da je i tuženik zatražio njihovu naknadu i to u iznosu od 600,00 kn na ime putnog troška za pristup na četiri ročišta za glavnu raspravu. Međutim, kako tuženik ničim nije dokazao da je za njega nastao trošak upravo u zatraženom iznosu i sa spomenute osnove to je sud odbio njegov zahtjev za naknadu parničnih troškova, jer, osim za njihovo prihvatanje, ne postoji niti osnova da bi se oni stavili u prijeboj s troškovima tužiteljice, sve s obzirom na činjenicu da su obje stranke djelomično uspjele sa svojim zahtjevom.

Radi izloženog odlučeno je kao u izreci.

U Zadru, 15. lipnja 2018.

Za točnost otpravka – ovlaštena službenica

Merlina Klišmanić

Sudac

Tomislav Jurlina, v. r.

POUKA O PRAVNOM LIJEKU

Protiv ove presude može se podnijeti žalba Visokom trgovačkom sudu RH u roku od 8 dana od dana dostave, putem ovog suda u tri primjerka.

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Berislavićeva 11, Zagreb

4 P-135/18

TRGOVAČKI SUD U ZADRU

10-02-2018

PRIMLJENO

43

Poslovni broj: 68 PŽ-5025/2018-2

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

I

RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca Branke Šabarić Zovko, predsjednice vijeća, Ane Cvitković, sutkinje izvjestiteljice i Mirte Matić, članice vijeća u pravnoj stvari tužiteljice NIKOLINE ČOGA, OIB 26852486449, Zaton, Zatonskih žrtava 76a, koju zastupa punomoćnik Ivan Rude, odvjetnik u Odvjetničkim društvu Rude i partneri d.o.o., Šibenik, Stjepana Radića 6, protiv tuženika RIVIJERA d.d. u stečaju, OIB 04184053283, Šibenik, Vladimira Nazora 53, radi utvrđenja osnovanosti osporene tražbine, odlučujući o tuženikovo žalbi protiv presude Trgovačkog suda u Zadru poslovni broj P-135/2017-18 od 15. lipnja 2018., u sjednici vijeća održanoj 30. siječnja 2019.

presudio je

Odbija se tuženikova žalba kao neosnovana i potvrđuje presuda Trgovačkog suda u Zadru poslovni broj P-135/2017-18 od 15. lipnja 2018., u točki 1. njene izreke.

riješio je

Odbacuje se kao nedopuštena tuženikova žalba podnesena protiv točke 2. izreke presude Trgovačkog suda Zadru poslovni broj P-135/2017-18 od 15. lipnja 2018.

Obrazloženje

Presudom Trgovačkog suda Zadru poslovni broj P-135/2017-18 od 15. lipnja 2018. u točki 1. njene izreke prihvaćen je djelomično tužiteljičin zahtjev i utvrđeno da postoji osnovana tražbina drugog višeg isplatnog reda tužiteljice u iznosu od 16.000,00 kn, a koja tražbina je neosnovano osporena od strane stečajnog upravitelja. U točki 2. izreke odbijen je djelomično tužiteljičin zahtjev da se utvrdi osnovanom tražbina drugog višeg isplatnog reda u iznosu od 2.000,00 kn. Točkom 3. izreke presude naloženo je tuženiku da naknadi tužiteljici parnični trošak u iznosu od 6.115,55 kn, dok je točkom 4. izreke odbijen tužiteljičin zahtjev za naknadu parničnog troška u iznosu od 764,45 kn. Točkom 5. odbijen je tuženikov zahtjev za naknadu parničnog troška u iznosu od 600,00 kn.

Iz obrazloženja pobijane presude proizlazi da je sud ocijenio tužiteljičinu tražbinu s osnove nagrade za rad u nadzornom odboru tuženika djelomično osnovanom, za iznos od 16.000,00 kn, i to za razdoblje prije 2013. pa do 2016. godine temeljem članka 269. stavka 1.

Zakona o trgovačkim društvima („Narodne novine“ broj: 111/93, 34/99, 121/99, 52/00, 118/03, 107/07, 146/08, 137/09, 105/11, 152/11, 111/12, 68/13 i 110/15; dalje: ZTD) te odluke glavne skupštine tuženika o načinu utvrđenja visine nagrade za rad članovima nadzornog odbora. Za iznos od 2.000,00 kn sud je odbio tužbeni zahtjev jer tužiteljica nije dostavila dokaze iz kojih proizlazi osnovanost tog dijela tužbenog zahtjeva.

O naknadi troškova prvostupanjski sud je odlučio primjenom odredbe članka 154. stavka 3. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13 i 89/14; dalje: ZPP) i Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ broj 142/12; dalje: Tarifa).

Protiv navedene presude pod točkama 1. i 2. izreke, žalbu je podnio tuženik zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka, pogrešne primjene materijalnog prava i pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja s prijedlogom da ovaj sud preinači presudu, odnosno presudu ukine i predmet varati na ponovno suđenje. U žalbi navodi da je sud prihvatio samo navode tužiteljice, ocjenjujući izvedene dokaze, dok je stečajni upravitelj osporio tužbeni zahtjev jer osnovanost tražbine nije proizlazila iz prijave tražbine koja je predana u stečajnom postupku. Navodi da raniji zakonski zastupnik dužnika do otvaranja stečajnog postupka nije dostavio cjelokupnu poslovnu dokumentaciju dužnika pa pored dostavljene dokumentacije uz prijavu, stečajni upravitelj nije raspolagao sa svom dokumentacijom.

Nadalje, žalitelj nalazi bitnu povredu postupka navodeći da se presuda ne može ispitati jer je sud trebao obrazložiti koje je dokaze uzео u obzir kao relevantne te cijeliti okolnosti da ranija zakonska zastupnica po zakonu do otvaranja stečajnog postupka nije predala stečajnom upravitelju cjelokupnu poslovnu dokumentaciju.

Odgovor na žalbu nije podnesen.

Žalba nije osnovana.

Ispitujući pobijanu presudu u granicama žalbenih razloga sukladno odredbama čl. 365. st. 1. i 2. ZPP-a, pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9. i 11. ZPP-a te na pravilnu primjenu materijalnog prava, ovaj sud nalazi da je prvostupanjska presuda pravilna i zakonita.

Predmet spora u ovoj pravnoj stvari je utvrđivanje tužiteljčine osporene tražbine u stečajnom postupku nad tuženikom u iznosu od 18.000,00 kn u drugom višem isplatnom redu.

Iz podataka u spisu i obrazloženja pobijane presude proizlazi da je predmet spora zahtjev tužiteljice za utvrđenjem postojanja tražbine prijavljene u stečajnom postupku koji se vodi nad tuženikom u iznosu od 18.000,00 kn kao tražbine II. višeg isplatnog reda.

Iz stanja spisa proizlazi da je na pokretanje ove parnice tužiteljica upućena rješenjem prvostupanjskog suda poslovni broj St-1081/2016 od 9. svibnja 2017., jer joj je osporena tražbina u iznosu od 18.000,00 kn u drugom višem isplatnom redu u stečajnom postupku nad tuženikom. Iz rješenja o utvrđenim i osporenim tražbinama proizlazi da je tužiteljici tražbinu osporio stečajni upravitelj, jer uz prijavu tražbine tužiteljica nije dostavila nikakvu

dokumentaciju na temelju koje bi stečajni upravitelj mogao utvrditi osnovanost prijavljene tražbine.

Iz prijave tužiteljčine tražbine od 4. travnja 2017. proizlazi da je u stečajnom postupku tužiteljica prijavila tražbinu u iznosu od 18.000,00 kn po obračunatoj obvezi Rivijera d.d. za trošak Nadzornog odbora (neto iznos).

Među strankama nije sporno da je nad tuženikom otvoren stečajni postupak kod Trgovačkog suda u Zadru pod poslovnim brojem St-1081/2016 od 6. veljače 2017., da je tužiteljica prijavila tražbinu u iznosu od 18.000,00 kn te da je stečajni upravitelj osporio tužiteljčinu tražbinu.

Tijekom prvostupanjskog postupka sud je na temelju izvedenih dokaza utvrdio da je tužiteljica bila članica nadzornog odbora tuženika od 2007. godine do otvaranja stečajnog postupka te da prema Odlukama o visini naknade za rad članovima Nadzornog odbora Društva je određena naknada od 1. siječnja 2010. do 19. kolovoza 2013. u iznosu 4.000,00 kn godišnje, a od 19. kolovoza 2013. pa nadalje u iznosu od 1.000,00 kn po sjednici odbora, te da tužiteljici za 2012. i 2013. godinu pripada iznos od 8.000,00 kn prema Odlukama te za 2014. godinu na kojoj je prisustvovala na 3. sjednice (prema sadržaju zapisnika) iznos od 3.000,00 kn, kao i za 2015. godinu na kojoj je prisustvovala na dvije sjednice pripada iznos od 2.000,00 kn (prema sadržaju zapisnika). U 2016. godini u kojoj je prisustvovala na tri sjednice (prema sadržaju zapisnika) iznos od 3.000,00 kn.

Na tako utvrđeno činjenično stanje prvostupanjski sud je pravilno primijenio odredbu članka 269. ZTD-a. Naime, tom odredbom propisano je da članovima nadzornog odbora može za njihov rad platiti naknada koja se može odrediti i sudjelovanjem člana odbora u dobiti društva. Naknada se određuje statutom, a može je odobriti glavna skupština društva. Naknada mora biti primjerena poslovima koje obavlja član odbora i stanju društva. Ako je naknada određena statutom, glavna skupština može većinom glasova donijeti odluku o izmjeni statuta kojom se ta naknada smanjuje.

Slijedom navedenog, pravilno je prvostupanjski sud utvrdio da je tužiteljčina tražbina u iznosu od 16.000,00 kn u drugom višem isplatom redu osnovana.

Na pravilnost prvostupanjske odluke ne utječe tuženikov navod da je sud uzeo u obzir samo tvrdnje tužiteljice i da bivša zastupnica po zakonu tuženika nije nakon otvaranja stečajnog postupka dostavila stečajnom upravitelju svu dokumentaciju.

Po ocjeni ovog suda prvostupanjski sud je savjesno i brižljivo ocijenio svaki dokaz zasebno i sve dokaze zajedno, te na temelju rezultata cjelokupnog postupka odlučio koje činjenice uzeti kao dokazane prema svojem uvjerenju, a stečeno uvjerenje opravdao je logičnim razlozima. Iz tih se razloga može provjeriti da takvo uvjerenje prvostupanjskog suda ima valjanu osnovu (članak 8. ZPP-a).

Poteškoće koje stečajni upravitelj ima u stečajnom postupku tuženika vezane za dokumentaciju tuženika nisu predmet raspravljanja u ovom sporu.

Stoga je odlučeno kako u izreci ove presude primjenom odredbe članka 368. stavka 1. ZPP-a.

S obzirom na to da je točkom 2. izreke prvostupanjske presude sud odbio tužiteljicu sa dijelom zahtjeva za isplatu iznosa od 2.000,00 kn, tuženik je u tom dijelu uspio u postupku pa nema pravni interes za podnošenje žalbe na točku 2. izreke presude prvostupanjskog suda. Kako nema pravni interes za podnošenje žalbe, njegova žalba na taj dio presude je nedopuštena u smislu čl. 358. st. 3. ZPP-a, slijedom čega je primjenom čl. 367. u vezi s čl. 358. st. 1. ZPP-a odbačena, te je odlučeno kao u izreci rješenja.

Zagreb, 30. siječnja 2019.

Predsjednica vijeća
Branka Šabarić Zovko, v. r.

Za točnost otpavka – ovlašteni službenik
Brankica Curman

U. B. Šabarić